

יחידת קמ"ט פנים

דו"ח שנתי 29, עמ' 791

הרשויות המקומיות שילמו כספים ללא אישור של קמ"ט פנים וביצעו עבודות פיתוח ללא פרסום מכרז ובלי לבקש פטור מהמכרז, כנדרש בנהלים שהוציאה יחידת הקמ"ט.

היחידה הגבירה את הפיקוח שלה על הרשויות המקומיות במה שקשור לפרסום מכרזים, למסירת עבודות לקבלנים ולתשלום להם. בבדיקת המעקב לא נמצאו מקרים של תשלומים שלא אושרו על-ידי קמ"ט פנים או שנמסרו עבודות ללא פרסום מכרז. באותם המקרים שנמסרו עבודות ללא מכרז ניתן אישור על-ידי קמ"ט פנים.

מענקים לרשויות מכספי המימשל הצבאי הועברו לאחר שהקמ"ט וידא שהרשות דאגה למימון חלקה; בנוהלי היחידה לא נקבע כיצד לטפל במקרים שהמימון העצמי הותנה בגביות מצרכנים.

בעקבות הביקורת הוציא הקמ"ט הוראת נוהל, שלפיה רשאית היחידה לשחרר את המענק לרשות, גם אם היא טרם גבתה את השתתפות הצרכנים במלואה; היחידה בודקת לאחר מתן המענק, אם הרשות המקומית גבתה מן הצרכנים את מלוא השתתפותם.

בשנים 1976 ו-1977 לא קיימה ועדת בניין ערים ברפיח אף ישיבה אחת, אם כי הוגשו לה בקשות לקבלת אישורי בנייה; ב-1977 הוציאה העירייה שמונה רשיונות בנייה ואף אחד מהם לא נדון בוועדה.

החל מאמצע 1978 קיימה ועדת בניין ערים ישיבות כנדרש ודנה בבקשות לרשיונות בנייה.

על פי פקודת בניין ערים, 1936, חייבת ועדה מקומית לבניין ערים להכין תכנית מיתאר, הנוגעת לייעוד הקרקע לשימושים השונים; אם אין היא מכינה את התכנית, רשאית הוועדה המחוזית לעשות זאת בעצמה ולחייב בהוצאות את הוועדה המקומית. רק הוועדות ברפיח ובחאן-יונס הכינו תכניות מיתאר; התכנית בחאן-יונס הוכנה עוד לפני 1948, וב-1976 הוחל בהכנת תכנית מיתאר חדשה. הוועדה בעזה הכינה תכנית רק לחלק מהעיר. הוועדות בדיר-אל-בלח ובכל המועצות הכפריות לא החלו בהכנת תכנית מיתאר, והוועדה המחוזית מצידה, לא החלה בהכנתן. העדר תכנית מיתאר גרם קשיים בפתרון כמה בעיות משותפות לרשויות מספר. בהעדר תכניות מיתאר נעזרו הוועדות בתכניות מפורטות המתייחסות רק לחלקים של שטחי התכנון, ואין בהן ראייה של כל תחום התכנון.

תכנית המיתאר החדשה של חאן-יונס לא אושרה על ידי ועדת התכנון והבנייה. הוועדה המקומית לבניין ערים בעיר עזה טרם סיימה עריכת התכנית מיתאר. בתקציבים של עיריית דיר-אל-בלח ושל כל המועצות הכפריות הוקצבו סכומים למטרה זו וננקטו צעדים ראשוניים לעריכת תכניות מיתאר.

בדיקות שערכו מומחים על הכוננות לכיבוי אש בבתי חולים, במוסדות ובמשרדים של המימשל הצבאי ובאיזור באופן כללי, העלו, כי חסרו סידורים לאספקת מים לכיבוי; לא היה פיקוח על התקנת אמצעים לכיבוי אש; רוב הציוד היה מיושן או חסר לגמרי ולא הוכשרו צוותים לכיבוי אש.

לפי מסמכי היחידה הוגבר הפיקוח על ההסדרים לכיבוי אש ומדיווחיו של המפקח על כיבוי אש עולה, כי הכוננות בנושא זה שופרה. יחידת ההכשרה המקצועית במפקדת האיזור מקיימת הרצאות והשתלמויות בנושא זה.